

FELSŐ-ZEMPLEN

POLITIKAI ES TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:

Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:
Kossuth Lajos-utca 34. szám

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 20 fl. —

Kéziratok nem adnak vissza.
Bérmertelen levelek nem fogadtatnak el.

— Nyílt-tér soronként 40 fl. —

KIADÓHIVATAL:

Hova az előfizetések, hirdetések és nyitlások díjak küldendők:
Landosman B. könyvnyomdája.

Politikai látóhatár.

Nagymihály, 1909. márc. 4.

Általános emberi tulajdonság, hogyha valamit elhibázunk, keressük az okokat, a melyek az eseményt előidézték s a bukás után rendesen megtaláljuk azokat a tényezőket, amelyek segítségével a bajt megelőzhetjük volna.

Ez épügy vonatkozik az egyes ember magán életére, mint a nemzet összességére, a vezető faktorokra, a kormányokra s minden rendű döntő hatalomra.

De míg az egyeseknél az előrelátás vagy megfontoltság hiánya folytán elkövetkezett események csak nagyon kis körre szorítkoznak, addig a vezető testületek nem egyszer országok nyugalalmát, békéjét is megzavarják, haladását hosszabb-rövidebb ideig megakasztják.

Ez utóbbiak cselekedetei a legmesszebb menő kritikának vannak kitéve.

S ez méltán van így.

Mert azok, akik a nemzet bizalmából foglalják el a vezetésben a helyüket, azoknak tiszta lelkiismeretességgel, széles látókörrel kell a feladatukat végezniök.

S itt nem elég a pusztá egyéni érzültre hivatkozni, nem elég csak kizárólag a saját meggyőződésükre hallgatni, hanem ezt egybe kell vetni mindenkor az uralkodó törekvésekkel s hangulattal; ki kell egészí-

teni a hirtelen született gondolatot s meg kell érlelni a kevéssé kialakult eszméket.

Ismerni s megismerni csak összehasonlítás útján lehetséges s csakis a kellőképpen megismert irányokból lehet tökéletes eredményt várni.

Ez nálunk lehetséges is volna, ha a kormányok a politikai fejlődés folytán változnának s ha a nemzet akarata mindenkor érvényesülhetne.

De ezzel szemben mit látunk? Szerencsétlen monarchikus viszonyainkból kifolyólag kereteket kapunk, amelyeken belül szabad mozogni.

Titkosan előre már megvan szabva a mi politikai haladásunk, megvannak a határok, amelyeken belül variációk lehetnek, de mihelyt túlmennénk rajtuk, vége az akaratnak s játékot kell üznünk legfelségesebb polgári jogainkból.

Elkezdjük egyféleképpen, nem sikerül, kezdjük más pontról, akkor is az eredmény ugyanaz.

A közel mult eseményei, a parlamenti ülések története fényesen igazolják ezt. A mikor törvénytelen erőszakkal bezárták a képviselőházat s ezt a nemzet szó nélkül volt kénytelen tűrni, azóta független politikáról s fejlődésről szó nem lehet.

Dualizmust vélünk látni a két ország között, mégis a külügyi dolgokban a legtöbbször, sőt mindig Magyarország meg-

kérdése nélkül történik minden idevágó ténykedés.

A monarchiát védeni jó a magyar hadsereg. Akkor appellálnak a magyar vitézségre, régi multra, de csak akkor.

Nekünk ilyenkor ki is jut az áldozatokból, katonáinkat a legexponáltabb helyekre viszik, a magyar anyák sirhatják fiaikat, Ausztria ellenben nagyon könnyen kezdhet háborút, hisz nincs félteni valója, nincs nemzete, sőt még kölcsönös vereség folytán is győzelemhez jut, mert ilyenkor nagyobb veszteségeink folytán jobban s többet veszítünk.

S mi mégis ámitgatjuk magunkat, hogy alkotmányos ország vagyunk, hogy népképviselői alapuló kormányunk van, a mely független minden országos kérdésben.

Mikor pedig csakugyan arra kerül a sor, hogy lássunk ezekből valamit, akkor felsőbb parancs folytán akaratunk csak jámbor óhaj marad s csak magunkba szállva, vagy bizalmas együttletben valljuk be egymásnak, hogy hát gyöngék s tehetetlenek vagyunk.

Iffjaknak s gyermekeknek ideák szerzése s nevelési célból föltétlenül szükségesek ezek igv. De komolyan gondolkodva bizonyos röstelkedés szállja meg az embert, hogy annyi törekvés, munka hiába pazarolódik el. Mennyivel többet lehetne ez-

TÁRCZA.

A bolondos báró.

I.

A vendéglő udvarkertjében ismerkedtem meg vele, a bolondos báróval. Heti vásár is volt, meggygyűlés is volt, minden asztalt körülültek a világos levelű hársak alatt. Kicsattanóan piros-opszágás gazdák, akik porosan jöttek a városba s nem győzték homlokukról törölgetni a verítéket.

Legzajosabb volt az udvarkertnek az a sarok, ahol a kupecemberek ültek, akik szörnyű zűrzavaros lármával cseréltek eszmét a vásár lefolyásáról. Egyik dicselkedett, a másik panaszkodott, a szerint, a hogy célszerűbb üzleti politikának tartotta.

Egyszerre egy vállas, hatalmas alak termett a lármás asztalnál, óriási termet, amely büszkesége lehetett volna a legdaliásabb testőrcsapatnak is. A kupecék vigan, barátságosan nyujtották felé kezeiket:

- Szervusz, báró!
- Hozott lsten, báró!
- Hogy sikerült a vásár, báró?

Kartársi szeretettel szorítottak helyet neki az asztaluknál s a báró otthonosan foglalt helyet köztük. Furesán dadogva viszonzta a köszöntést, mintha meg volna dagadva a nyelve. Aztán elkezdte mesélni a társainak a délelőtti élményeit. Széke épen az én hátam mögött volt, jól hallottam, de bizony nem tudtam megérteni, hogy micsoda nyelven is beszél? Néha mintha egy-egy magyar szó ütötte volna meg a fületem, de a következő pillanatban megesküdtem volna rá, hogy

a botokud nyelvjárást hallom. S úgy láttam, hogy a kupecék asztala is roppantul mulatságosnak találja, hogy a báró: a bolondos báró, csak beszél, beszél, — de ember legyen a ki megérti, hogy mit hadar?

— Kicsoda ez az ember? — fordultam a szomszédomhoz, egy benszülött földesurhoz, a ki szintén mosolyogva nézegetett át a báró urra.

— Nem ismered még a méltóságos vigéc urat? Persze, nem régi ember vagy közöttünk, pedig érdemes vele megismerkedni, mert érdekes alak ám nagyon.

— Csakugyan báró?

— Még pedig a javából. Majdányi Miksa, a híres Majdányi nemzetség sarjadéka. Valamikor, a mikor huszártisztekkal pezsgőzött, felpofozta volna, a ki azt merte volna neki mondani, hogy a vigécekkal fog együtt sörözni. A kupecékkel, akk tegeztek. S a kiket ő is kollegiálisan vissza-tegez. Mert hát most már egészen beletörődött a sorsába. . .

— Tehát az ő története is az a közönséges, régi történet?

— No nem egészen. Mert a szegény fiu nem annyira maga, mint az édesatyja büneinek áldozata. Az öreg ur úgy szórta a pénzt, mintha fogadást tett volna, hogy záros határidő alatt el tudja tékoználni az egész vagyonát. A fiát is könyelműségre nevelte, míg egyszer a huszártiszt azon vette magát észre, hogy a kedves papája nem tudja megfizetni az adósságait. Le kellett vetnie a fényes egyenruhát. Nem esett kétségbe, a mikor levetette, hanem jó reménységgel haza jött parasztnak. Édes apja halála után meg akarta menteni, a míg még megmenthető. Meg akarta

fogni az ekeszarvát, de már késő volt, elköttyavetelte talpa alól a földet, amibe az ekeszarvát akaszthatta volna. Pár ezer forintocskát kihalászott még az özönvízből, azzal aztán úgy bánt, a hogy az édes apja. Hajrá! Hogy lehet minél hamarább a pénzeszke nyakára hágni!

— A mi persze hamarosan sikerült neki?

— Akkor aztán árva fejének mit volt mit tenni? Beállott gépgyűnökhöz, de mással is kereskedik, ami éppen akad. Marhával, buzával. Él, a hogy lehet.

S miért beszél olyan furcsán?

Mert egy viharos éjszaka után egy kicsit megsimogatta a szél. Úgy találták meg a szobája földjén elterülve. Nagynehezen kigyógyult, de a nyelvét alig bírta forgatni. Ez persze a mesterségében is megakadályozza, mert ahoz nagyobb ékesszólás kell, mint minő Cicerónak volt. De hát a régi ismerősei szánalomból és irgalomból is hozzá fordulnak s kötnek vele is egy-egy üzletet. Elegen akadnak, akik az édes apjától is, tőle is szép pénzt elnyertek. Megemberelhetik egy pár forintocskával. No meg aztán el is mulatnak rajta: azt mondják, madárnyelven beszél!

Csakugyan a báró ur új kollégái, jó barátai is pompásan mulatnak a vén fiu furcsa beszédén. A minthogy szörnyen mulatságos is egy ilyen fér-fiu, a kit megsimogattott a szél, a mikor a vagyona romjain sirva, vigadva, földhöz vágta az utolsó, a legutolsó poharat.

II.

Egy délelőtt a mikor villásreggelre tértem be a vendéglőbe, a báró egyedül gullyasztott a sarokban. Letelepdedtem mellé s elkezdtem vele beszélni, udvariasan, komolyan, a hogy bizonyosan

alatt más területeken végezni, mennyi gyümölcsöző intézmény létesülhetne.

De mégse.

Távrolról bontakozik kifelé a jövő perspektívája. Még csak félhomályból, de már is sejteni, hogy ez így sokáig nem tarthat.

Jönni fog az általános értelmi fölemelkedéssel egy kor, amidőn az emberek megutálják a folytonos hazugságokat, amidőn hivatkozhatunk az emberek önrzetére, s amidőn a fenséges nem fog állani oly közel a nevetségességhez. (k.)

Tisztelettel felkérjük azokat a t. előfizetőinket, a kik még hátralékban vannak és a kiknek előfizetése lejárt, hogy azokat mielőbb megújítani illetve a hátralékot kiegyenlíteni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be. A KIADÓHVATAL.

VEGYES HIREK

— **Adomány.** Néhai Farkas Mihály teljesen árván maradt gyermekei részére újabban a következő adományok érkeztek: Marschall Ferencné 2 korona, Mihalovics Mariska, Rakovszky Sárika 1—1 korona.

— **Az ügyvédi kamarából.** A kassai ügyvédi kamara közöszé teszi, miszerint Dr. Polányi Géza nagymihályi ügyvéd önkéntes lemondása folytán a kamara lajstromából töröltetett és hogy a nevezett ügyvéd iratait Dr. Bucsinzky Mihály nagymihályi ügyvédnek adta át.

— **Házvétel.** Dr. Bucsinzky Mihály ügyvéd megvette Remenár Adolfnak a Kossuth Lajos utcában lévő földszintes házat 27.000 koronáért.

— **Nyugalomba vonuló körjegyző.** Zapotoczky Péter nátafalvai körjegyző nyugdíjaztatását kérte. Kérelmét a vármegyei közigazgatási bizottság a legközelebbi ülésén fogja tárgyalni. Zapotoczky már át is adta hivatalát a kirendelt helyettesnek, Stefanik János mocsári segédjegyzőnek.

— **A vármegyei székház** pályatervei február hó 7-én bíraltattak el és a bizottság az első 1000 koronás díjat Papp Gyula és Szabolcs Ferencz budapesti műépítésznek ítélte oda. A nevezett műépítészek városunkban is ismeretesek, ők tervezték és építették a Grosz-fele emeletes

már rég nem beszéltek vele. Az ember nagy készséggel feleltetett nekem, az ő sajtósága magyar nyelvén, a mit lassanként megszoktam s megértettem. Közben valóságos megilletődés sőt valóságos megdöbbenés szállott az arcára, hogy vele, a kit mindenki bolondjának tartott, udvariasan, komolyan beszélgetnek. Mint valamikor régen, nagyon régen...

És egyszerre végtelenül elkomorodva, melységes némaságba merülve bámult a sörös pohárba. Az ajtó azonban felszakadt s szilaj cigány muzsika áradt be a terembe. Hangos, mulató társaság vonult az étkezőbe, a kik még tegnap este kezdtek a devernét és másnap délben sem tudták abban hagyni: a korhelyek gondviselő istene tudja, hányadik állomásuk volt már ez a vendéglő s miféle viszontagságok után jutottak ide? A cigányok kezéből már csaknem kihullt a vonó, de azért Lednecky Gyuri egyre rendelte a nótát a boldogtalan primásnál. Jól ismertem a fiut, a fiatal nábobot, a ki a korhelyisége mellett sem volt előttem ellenszenves alak. Mert a milyen viharosan tudott lumpolni, éppen olyan keményen meg is fogta a dolog végét, a mikor nyaratszaka, aratóskor versenyt izzadott a béreseivel az alföldi pusztán. Most már vége volt a munkának s a fiatal földesur ilyenkor rendszeren felvonult jó pajtásaival a felvidéki birtokára, egy kis rókadászatra. Úgy látszik azonban, hogy nemcsak a medve, hanem a róka bőrére is lehet előre inni, mert a cimborák már előre is ugyancsak nyakalták a vadászat áldomását.

Lednecky Gyuri egyszerre észrevett bennünket a sarokban s egyenesen felénk tartott:

házat. Mint értesülünk, e cég lesz megbízva az új vármegyei ház építésével is.

— **Március 15.** 61-ik évfordulóját érjük e hó 15-én 1848. március 15-ikének. Ez alkalomra a polgári iskola igen szép ünnepélyre készül. Az ünnepély nevezetesebb pontjai a polg. isk. vegyeskarának hazafias énekei Klain Sándor ének- és zenetanár vezetésével. Rákosi Zoltán tanár mondja az ünnepi beszédet. A nagy közönség részére rendezendő ezen hazafias és lélekemelő ünnepélyt Csollák Ilár igazgató nyitja meg. A részletes műsört jövő számunkban közöljük. Egyébként úgy értesülünk, hogy városunkban több helyen is rendeztetik március 15-iki ünnepélyt.

— **A kereskedelmi bál,** amely f. hó 13-án tartatik meg az „Aranybika” szállodában, oly nagy látogatottságnak fog örüdeni, hogy a rendezőség ezúton kéri fel az előjegyzőket, hogy jegyeiket lehetőleg e napokban váltsák ki, mert a pénztárnál előreláthatólag nagy tongóság fog lenni. Egyébként a művészek arcképei már megérkeztek s Landesman B. könyvkereskedésének kirakatában láthatók.

— **A kút.** Ez a kérdés immár egészen akut. Úgy értesülünk, hogy a Kossuth Lajos-utcai világító torony — vagy ahogy sokan mondják Eiffel torony — el fog tűnni végleg, de nem nyomtalanul. A tetőt elviszik, (hogy hová és mi célra, az nem lényeges) de helyébe jönni fog egy *rapid* kút, amelynek jó, iható vize 35 méter mélységéből emeltek fel, még pedig egyik szakértő szerint cement karikákkal. Hisszük és reméljük, hogy teljesen meg fog felelni úgy a kút, mint az ivóvíz a hozzá fűzött várakozásoknak.

— **Szabad Lyceum** legközelebbi előadása f. hó 14-én d. u. lesz. Felolvassuk: *Gremperger* Ernő tanár: A perspektíváról. *Makay* István tanár: A föld alakjáról. Bővebben a plakátok értesítik a közönséget.

— **Az ifj. egyesület Urániája** február hó 28-án előadást tartott. *Oppitz* Sándor lelkész bemutatta Debrecen városát vetített képekben. A szöveget *László* E. Flóris elemi iskolai igazgató olvasta igen szép és emelkedett hangon. Ezután a hajóépítés volt bemutatva szintén vetített képekben. A közönség nagy figyelemmel hallgatta az előadót és nézte a szög képeket.

— **A szobranci uradalmi fürdő** bérletét 6 évre *Füredi* Manó vendéglős nyerte el, aki már az elmúlt évben is künően felelt meg a belé helyezett bizalomnak. Nevezett vendéglős azonban e mellett is megtartja a „Kos”-hoz címzett szálloda és vendéglő vezetését, amely minőségében is teljes megalapozására szolgált a közönségnek.

— Szervosztok gyerekek! — kiáltott feánk nagy vígan. Nosza, tartások velünk.

A báró zavarodottan nézett a gavallérra. Mi tagadás, ilyen meghívásban régen volt része. Igaz, hogy az urak mind jócskán be vannak csipve, azért állanak szóba vele, a gépügnökkel. Elfogadta az odakinált poharat, míg én inkább menekülni akartam a zajosan barátkozó társaságtól. Ez azonban nem sikerült, — észrevették és megcsipték a kabátom szárnyát.

— Hohó, fiskális ur, tőlünk ugyan nem fogsz megszökni! Hadd abba egy kicsit az embervadászatot, gyere velünk vadat űzni. Felpakolunk mindkettőtöket s viszünk magunkkal rókadászatra. Ez ellen a báró is tiltakozott, hát még én! De hiábavaló volt minden szabadkozás, a cimborák csaknem erőnek erejével magukkal cipelték a vonatra s egyszer csak a lednei kastélyban találtuk magunkat, a szellős fensíkon, fenyőborította, havasfejú hegyek lábánál.

Harmadnap hajnalban csakugyan nyeregbe ültünk. Én is, a szürke fiskális, a ki régen nem próbáltam ezt a mulatságot s a gépügnök is, aki talán már régebben próbálta.

Soha sem felejttem el azt a varázslatot, bámulatos hirtelen átalakulást, a mi ez emberrel történt.

Ismertem egyszer egy vén lumpot, a kibe már csak egy cigányzene tudott lelket önteni. Mikor a cigány nyirettyűje rárántotta: egyszerre kicseréltek. Felragyogott a szeme, neki daliásodott a termete s úgy rakta a primás előtt a toborzót, akár huszéves korában. Ismertem egy züllésnek induló színészt, a ki nappal szájalmas, tehetetlen

— **Itt a tavasz!** A tavasz, amelyről oly sokat zengenek a poeták, úgy a fűzfások, mint a komolyabbak s amelyről orvosok is azt tartják, hogy a vért felpeszdití, immár itt van. Ha nem is napsugaras és balszamos levegőjével, de legalább is rettenetes hó és jégvízeivel. A Laborc immár kezd kiengesztelődni, mint a téli álmából felébredt teknősbéka, megmozgatván hatalmas pánccélját, a mely alatt eddig nyugodtan pihent a folyó vize. Naponta el is járnak a természet ébredését megfigyelni szerető emberek a hidhoz, nézni a hatalmas jégdarabokat, amelyek elszakadván társaiktól, vígan eveznek a hatalmasabb folyamok felé. Ez még mindig igen szép dolog, csak az a baj, hogy az aszfalt fordítva utánozza folyékony társát. T. i. itt a víz van felül, a szilárd rész alul. Ennek köszönhető, hogy a vasutok közönséges halandó immár el nem juthat. Sem tiakkor, sem tramvay, sem villamos ezt a feladatot nem képes teljesíteni. De hát azért nem kell megijedni. Mert igaz, hogy ezen az uton levő hóhegyek, illetve hegyrendszerek most kezdenek engedni a tavaszi szellő fuvalmának, de azért néhány nap múlva minden rendben lesz, mert az ut javítás alatt van.

— **Uj pénzüintézet** Gálszécsen „Kereskedelmi és Mezőgazdasági Bank” cég alatt új pénzüintézet van alakulva. Az igazgatóság elnökévé *Weinberger* Sándor tóketerebesi földbirtokost akarják megnevezni.

— **Jegymegváltás.** A f. hó 13-án tartandó kereskedelmi bála jegymegváltás címen eddig a következő összegek érkeztek: Cifka József Budapest, Hellman D. H. és Társa Prága, Kanitz Ignác Fiai Budapest, Modern és Breitter Budapest, Törley József és Társa Budapest, Weinreb és Társa Oderberg 10—10 K — Schwartz Ignác Bécs 6 K — Balog Gyula Bécs, Bródy Fülöp Kassa, Kálmán és Schusny Bécs, Kanitz Gusztáv Bécs, Lichtman Miksa és Testvére Budapest, Pollák Miksa Bpest, Vámos Béla és Társai Bpest, Wodnyanszky K. Bécs, Stern Testvérek Bécs 5—5 K — Aufhäuser és Liebman Bécs, Lichtman és Edesohn Budapest, Nathan Pollack Bécs 4—4 K — Bleier és Weisz Budapest, id. Nagler Testvérek Budapest, Rolf és Társai Budapest, Róna Miksa Budapest, Wottitz Gusztáv Bécs, Wollitzer és Laub Budapest 3—3 K — Kalmár Lajos Budapest, Ribitzka Testvérek Skuc, Salamon Sándor és Társa Budapest, Wasserman és Renner Bécs, Böhm Otto Budapest 2—2 K — Összesen 151 korona.

— **Topolyán község** lakói mozgalmat indítanak, hogy községük neve magyar hangzású névre változtassák át. Legközelebb a képviselőtestület elé terjesztik az ügyet, a mely bizonyára eleget fog tenni a hazafiasan érző lakosság óhajának.

váz volt, de mikor a függöny felgördült, mikor a szufiták elé lépett, hős volt, hódító volt, hatalmas, felségs Jülius Cézár. Ilyen volt az én barátom is. Egyszerre ujjá született Majdényi Miksa, a mikor nyeregbe pattant, a mikor a forró edző hajnali szélben, távoli erdő leheletében, a felvilanyozó kúrtszó hangjainál ficsáskoltatta a paripáját. . . .

Meg nem állhattam, hogy oda ne szóljak neki:

— Ej, be nagyszerűen ülsz a nyeregben, öregem! Mintha hozzá volnál növe a lovadhoz!

Még a nyelve is megoldódott az egykori huszártisztnak, a mikor kipirult arccal, felszikkázó szemmel felelt:

— Hát azt hiszed, visszamegyek én abba a bandába? Fúj, micsoda emberek! Az egyik közülök be is volt csukva. Soha, soha többé!

— Hát mit fogsz csinálni? — tolt ajkamra a gyöngédelen kérdés.

Vállat vont s adósom maradt a felelettel. Magsarkantyuzta a paripáját s oda rugtatott a többi gavallérok közé, az uri társaságba, — az ő társaságába. Ő ült ledélcegebben a nyeregben, a hajszában ő vágatott mindig legelő, árkon, bokron, nyaktörő vízállomásokon keresztül, míg egyszer aztán eltűnt a szemem elől.

A vadászat pompásan sikerült. A kopók temérdek rőt komának elkapták a nyakcsigolyáját. A hallali végig reszketett az alkonyi csöndben és homályba boruló tájon. A lovasok mindenfelől összegyülekeztek. Kerestük a bárót, hová lett a báró?

— **Halálozás.** Steinhardt M. József, Nagymihály város legöregebb embere e hó 2-án 93 éves korában meghalt. Steinhardt városunkban született, minden polgárát Nagymihály községnek gyermekkorától ismerte és visszaemlékezett azon időre is, midőn városunkban 50—60 szalmával fedett háznál több nem volt. Jóravaló, becsületes ember volt, a ki az izz. hitközségnek 50 éven át pénzbeszedője volt. Soha beteg nem volt, halála napján is az utcán sétált és e közben szivszélhűdést kapott, mely életétől megfosztotta. Temetése szerdán délelőtt nagy részvét mellett ment végbe.

— **Siketnémák felvétele.** A siketnémák ungvári, a jövő tanévben hat osztályú, áll. seg. intézete az 1909—1910. iskolai évre 15 új növendéket vesz fel. Pályázati határidő: április 15. Felvilágosítást szívesen ad az intézet igazgatósága.

— **A tavasz előfutárja megjelentek:** a magkereskedők szíjjel küldik árjegyzékeiket. Határoznunk kell, kitől vegyünk, hol kapunk jó árut? Bizalom kérdése ez mindenek fölött, mert a mag külsejéről minőséget megítélni nem lehet, már pedig ha ocsut vész, azt aratsz, — tartja a közmondás. A Mauthner Ödön budapesti udvari magkereskedő cég, mely 35 éves eredményes fenállása óta minden tekintetben megbízhatónak bizonyult, megadja a választ a fenti kérdésre: a cég áruja kitűnő, helyes művelés mellett biztos siker, mely mindenkinek örömet szerez. Árjegyzéke, melyet kívánatra ingyen és bérmentve küld, kézikönyve a gazdának, kertésznek és a természet minden barátjának.

— **Vörös, fagyos,** felrepedt, érdes, durva, ráncos kezek 3 nap alatt ragyogó fehérré és bárszóny simává lesznek a Kerpel-kézfinomító használatával. Nem zsiros és nem ragad, tehát nappal is használható. Gyors és biztos hatásáról és kellemes használatáról hazánk legkiválóbb színésznői nyilatkoztak, köztük: Küry Klára, Petrás Sári, Márkusné, Szoyer Ilona, Sz. Varsányi Irén, stb. stb. Egy üveg ára 90 fillér. 4 üveget bérmentve küld Kerpel-gyógytár Budapest V. Lipót körút 28. Kerpel bőrfinomító mosdószappan 3 darab 1 korona 30 fillér. Kapható Nagymihályon *Tolvay Imre* gyógyszerházában.

— **Csalódní emberli dolog,** de nem okvetlenül kell. Ha e névre „RÉTHY” figyelünk, úgy nem csalódnunk, hanem eredeti *Pemetefü-cukorkát* kapunk 60 fillérért, még pedig egy kedvelt régi magyar háziszert, mely köhögés, rekedtség és hurutos bántalmak sok ezer esetében oly kitűnően bevált. De vigyázzon, hogy a doboz és a cukorka minden darabján rajta legyen a „RÉTHY” név.

10 koronát takarít meg mindenki, aki öltönyeit **REICH ADOLF** férfi-szabónál Nagymihályon készítteti. Mérték után legnagyobb választék hazai és külföldi valódi gyapjuszövetekben. Legujabb divatu szabás.

Bizonyosan ott vár bennünket a kasélyban, nyugtatott meg bennünket a házigazda. Kifáradt a nagy legénykedésben, visszalavagolt s leült a tornácra egy pohár bor mellé . . .

A báró azonban nem várt bennünket a tornácra, hanem a mikor már mindnyájan leszállottunk a nyeregből, lóhalálban vágatott oda Lednecky vadász a riadva ujságolta:

— Jaj Istenem! Nagy szerencsétlenség történt!

Egyszerre körülvettük az eltikkadt lovat.

— Mi történt? Mi van a báróval?

A vadász sokatmondóan legyintett a kezével.

— Elöttem vágatott a vízmosás szélén. Aztán egyezzerre ostorozni, sarkantyuzni kezdte a paripáját. Váltig kiabáltam rá: Lassabban, lassabban! A ló aztán elregadta s akkor a méltóságos ur bizonyosan elvesztette a fejét, még jobban vágta, sarkantyuzta az állatot. Neki a meredeknek, hanyathomlok alá a mélységbe. Mintha csak készakarva akart volna lezuhanni.

Urak, cselédek hamarosan lóra kaptak, lobogó fáklya mellett megkerülték a fensikot, leereszkedtek a vízmosásba, hogy a bárót felhozzák. Hátha még van benne élet?

Nem volt már benne élet. Véres fövel tért el az éles köveken. Paripája is nyakát szegte.

— Szegény fiu, — sopánkodott Lednecky, a kit az önvád is kintzott. Így jár az, ki nagyon legénykedik, a mikor már elmúlt róla az idő.

Sas Ede.

Karcolat.

— *A melyben Stefi várja a tavaszt s előkészületeket tesz fogadására.* —

Hogy a szukói egyetemen a minapában oly fényes sikerrel levizsgáztam, nagy lett a tekintélyem nemcsak Nagymihályban, hanem az egész országban is. Sőt még a magas és bölcs miniszterium is tudomást szerzett róla. Ennek köszönhető, hogy a napokban a miniszter levelet írt, amelyben sürgős audienciára hív. Felrobogtam hát gyorsan fő- és székvárosunkba. A miniszter előzékenyen fogadott s így szólt hozzám: Kedves Stefi! Úgy értesülök, hogy a hajóépítésből is szépen levizsgáztál. Eppen ezért hívtam magamhoz. Lásd, én igen szeretem városukat, hiszen csaknem ott születtem, olyan közel láttam meg hozzá a napvilágot. Szeretnék hát segíteni rajtuk, mert tudom, hogy a nagy hótól és jégtől, továbbá a tisztatlan járdától való félelmüket most a tavasz közeledtével a víztől való rettegés váltja fel. Nem a luh, vagy a polenai vizet értem, mert hiszen úgy tudom, hogy attól éppen nem irtóznak, hanem a közönséges hó, jég és aszfaltvizet. Ebben pedig most nagy részük van. Lépjén tehát érintkezésbe az ottani mérnökökkel és sürgősen építsenek hajókat, amelyen legalább a vasúthoz vivő fűtőcső járhasanak. A költséget bizonyára fedezni fogja a magistratus, vagy a szerkesztőség, és ha nem, úgy adunk államsegélyt.

Igy a miniszter. Én erre így szólék: Kegyelmes Úr! Hiszen van a magyar államnak sok hajója, miért nem méltóztatik azokat rendelkezésre bocsátani, ha úgy szereti szülőföldjét? A kegyelmes: Stefi, maga ehhez nem ért, úgy látszik, nem foglalkozik a magas politikával. Most készülünk bombázni Bélgárdot, ahhoz pedig az összes hasznavehető hadihajókat bevonjuk. Így Mihálynak nem jut most semmi. Majd talán a nyáron.

Én: Köszönöm, óh kegyelmes. Akkor már repülünk is a szomszéd hegyekbe üdülni. De azért köszönöm a jóakaratot.

Ezzel távoztam. A legközelebbi gyorsvonattal itthon termettem, ahol is néhány nap mulva elkészítettük a hajókat. E helyen is köszönet városunk derék mérnökeinek. Úgy a szakferfiak, mint a műszaki alkotások iránt lelkesülő közönség részvételével felszállottunk a hajóra s büszkén néztük azokat a szerencsétleneket, akik az aszfalt térdféreg vízben elmélkedtek a tavasz megérkezéséről s ebbeli örömiüknek nem egészen bibliai hangon adtak kifejezést. Először is a „Bika” előtt vetettünk horgonyt. Ott éppen álarcos bál volt. Nem tudom egész bizonyossággal, hogy kiket tisztelhettem az álarc alatt, mert belépésük alkalmával névjegyüket sem a „női hölgyek”, sem a „férfi urak” nem adták le. De nagyon sokan voltak és igen sürgősen forogtak úgy öntengelyük, mint a táncos körül. A sipka kiosztás meg valószínűs ünnepély volt, a mennyiben az elmés vendéglős kor, nem és felekezetre való tekintet nélkül osztogatta ezeket.

A leleplezés előtt, amely 12 órára volt hirtetve, diszkrétan távoztunk*) s hajónkkal az „Ararat” hegyhez közeledünk, a melyet a benszültök egy része Eiffel toronynak, én inkább „Üj le” magaslathoz nevezhetem, mert itt üledett meg a hajónk. E közben az utazó közönség jó része tengeri betegséget kapott, amikor is sürgősen utasítottam a kormányost, hogy szálljon dereglyére, vagy csónakra s evezzen el a nem messze levő „Az Argyillus”-hoz címzett gyógyszerházba, ahonnan hozzon gyógyitalokat és balszamokat. Hoztak is két nagy üveggel. Egyiken ez állott: Unguentum Argyillensum. A másikon: Liquidum Argyilicum. Használt mind a kettő. Az utasok megelégnültek s oly jókedvre derültek, hogy reggel felé már letudtuk huzni az „Ararat” hegyről hajónkat s eveztünk a vonat felé.

De mi ez? Egyszerre éles sipolás hallatszik. Ahá! Jön a tüzoltóság. Még pedig teljes számban. Egy hivatalos helyiséget öntött el az árvíz, a melynek pincéjéből is csak úgy dült az utcára a hől. Meglepődtem. Azt mondja egyik utitársam, hogy min ütköztem úgy meg? Mondom neki, hogy a tüzoltóság ilyen teljes számban megjelent. Azt mondja az elmés férfiú: Ez nagyon természetes, most víz van, nem tűz.

Szerencsésen kiérkeztünk a vonathoz, vagyis sikerült a próbajárat.

Visszajövet látok a levegőben egy nagy transzparentet. A kereskedelmi bál! Ez már csak valami lesz. Nagyságos Főúr! Szeretnék én ide elmenni, de hát kevés a kincs. Nehogy soká fáraszam az előterjesztésekkel, röviden csak a számlát nyujtom be.

1. Belépti jegy 50 K
(Azért ennyi, mert a jegyek már elkeltek s a szigorú és kérlelhetetlen kiadóhivatali főnök még nekem sem hajlandó előjegyzést elfogadni.)
2. Köszönet Jászay Mari művésznőnek 50 K
3. Köszönet elfogadása 100 K

*) Ezért nem tudtam a lap részére közölni a jelenlevő urasszonyok és urleányok, egyszerűen urhölgyek nevét. Ezért a mulasztásért engedelmet kérek a szerkesztőségtől.

4. Kornay Margit üdvözlése 50 K
5. Az üdvözlés elfogadása 100 K
6. Raskó G. üdvözlése és ismerkedése velem 200 K
7. Apró kiadások 500 K
8. Távozás a mulatságról 200 K

Összesen 1250 K

Előre is nyugtázom.

Nagyságos Főúrnak kész hive Stefi.

Szerkesztői üzenetek.

— Kéziratokat nem ad vissza a szerkesztőség. —

P. (Helyben). Verse igen rossz, de megfelel a rossz tavaszaknak. Mutatványul hexaméteréből néhány sort közlünk:

„Almodj, lanyka jóvendődről, de tépd ki szivedből

Sorsod iránti hamis, kételyeid gyökerét.”

Köszönjük. Igen meglátó.

K. (Helyben). A köteles szerkesztői diszkrétionál fogva „A babér tragédiája” című vers szerzőjének nevét nem árulhatjuk el. Azonban ígérjük, hogy ha még egy ilyen verset küld be, nevét haladéktalanul közölni fogjuk. Szegény e vers miatt most is beteg.

Farsangi emlék. Mihelyt hely lesz, közölni fogjuk. Üdvözlét.

Több levélre a jövő számban.

Felelős szerkesztő:

Dr. KALLAI JÓZSEF.

Főmunkatárs:

MAKAY ISTVÁN.

Hirdetések.

Hirdetmény.

A városi képviselőtestület határozata folytán a város tulajdonát képező laborparti faáruházak helyén vasbeton anyagból készült áruházak lesznek építendőek.

Miért is felhívjuk a pályázni kívánókat, hogy a helyszíni szemle megejtése után felveendő méretek alapján elkészítendő tervezet az előmérétekkel együtt *f. évi március hó 15-éig* a nagymihályi városi előjáróhoz küldjék be.

A beérkezendő tervek közül a képviselőtestület által elfogadandó terv 100 korona jutalomban részesül.

Nagymihály, 1909. március 4.

Nagymihály város előjárósága.

Kosztüm-ruhákra való

● ● ● ● női szövetek

mesés választékban legolcsóbban kaphatók

Guttman Márkus

rőfös- és divatáru-üzletében Nagymihályon.

Igen tisztelt vevőim szíves tudomására hozom, hogy

KUGLER HENRIK

GERBEAUD

cs. és kir. udvari cukrázdától a helybeli piacra **egyedüli elárusítást** sikerült megkapnom. Állandóan frissen raktáron tartok: **Kugler-bonborokat, Mignon-süteményt, Chokoládét** stb. — Esetleges raktáron nem lévő nevezett cég gyártmányait 24 órán belül szállíthatok.

Tisztelettel

BALÁZS LAJOS.

Salvator sör

kapható az „Aranybika” szállóban.

Alkalmi bevásárlás!!!

Van szerencsém igen tisztelt vevőim és a n. é. közönség szíves tudomására adni, miszerint tekintettel arra, hogy üzlethelyiséget rövid időn belül saját újonnan épült házamba helyezem át, **raktáramon lévő összes áruimat f. évi március hó 1-től egészen április hó 15-éig**

mélyen leszállított árban

árusítom. — Különösen felhívom a n. é. közönség figyelmét a nagy mennyiségben lévő

maradékokra.

Mosókrotonok, batiszt, angol zephyr, voile delain, női- és férfi ruhakelmék, valamint selymek

FÉL ÁRBAN

számítatnak.

Tisztelettel

Rosenberg Ignác.

A Nagymihályi Gazdasági Bank

Részvénytársaság

az életbiztosítással kapcsolatos betétüzletet üzletágai közé bevezette és e célból egy előkelő életbiztosító társasággal lépett összeköttetésbe.

Az üzletág lényege a következő: A belépni szándékozó kötelezi magát 1 koronás heti részletek fizetésére. A befizetéseket nem kell feltétlenül hetenként eszközölni, előre esetleg több részlet is lefizethető. Ezzel kapcsolatban minimális pótdíj ellenében egyszerűsített életet is biztosítja. **15 év elteltével**, amikor is az 1 koronás heti befizetés kamataival együtt 1000 koronára nő fel, ezt a teljes összeget, vagyis **1000 koronát kézhez kapja**. A mennyiben azonban **már az első részlet befizetése után elhaláloznék, az egész 1000 korona haladéktalanul esedékessé válik**. Ha azonban a díjak befizetését 15 év előtt beszüntetné, **ugy betétjét kamataival együtt bármikor kézhez kaphatja**.

Beléphetnek 20—60 évig terjedő életkorban lévők.

Egy-egy ügyfél több 1000—1000 koronás télelt is jegyezhet.

Amidőn a nagy közönség figyelmét az érszerű takarékoság eme legújabb módjára tisztelettel felhívjuk, még csak azt jegyezzék meg, hogy az ország más helyein létesített hasonló rendszer a legmelegebb fogadtatásban részesült és ma már milliókra megy az az összeg, melyet az országban ilyképen jegyeztek.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgálunk.

Nagymihályi Gazdasági Bank Részvénytársaság.

BLUM BERNÁT

FÉRFI-RUHA KÉSZÍTŐ

NAGYMIHÁLYI., Kossuth Lajos u. 44. (az izr. templommal szemben.)

● Valódi angol gyapjuszövetek ●

nagy választékban.

Készít: magyar, francia, angol és német divat szerint **uri- és gyermekruhákat, ugyszintén papi, katonai és libéria munkákat, lovagló-nadrágokat stb. a legjutányosabb árak mellett.** Gyors és pontos kiszolgálás.

Seszták István

szücsmester

Nagymihályi., Sulyovszky-utca 7. szám.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **Newyorkban 15 éven át** szerzett tapasztalataim érvényesítésével Nagymihályon Sulyovszky-utca 7. szám alatt egy a mai kor igényeinek megfelelően berendezett

● szücs műhelyt ●

nyitottam, a hol minden e szakba vágó munkák a legpontosabban készíttetnek.

Mindennemű **javítások és átalakítások** elfogadtatnak és azok csinos és finom kiviteléért szavatosságot vállalok.

A n. é. közönség pártfogását tisztelettel kéri

Seszták István.

Jakobovics Ármin és Testvére

első kassai butorminta-terme és butor áruháza

Kassán, Fő-utca 39. (saját házában)

Telefon 171.

a székesegyházzal szemben.

Telefon 171.

Raktáron tartunk mindig legnagyobb választéku készletet **szilárdan dolgozott** butorokból minden most használt fában és **stylben**, ugymint: teljes

háló, ebédlő, uri-szoba és szalonberendezések -

ből, luxus-, fantasia- és ülőbutorokból, **szőnyegdivánok, ottománok** és mindennemű **matracokból**; ugyszintén elvállalunk mindennemű **diszitési és kárpitos-munkákat** is. Továbbá nagy raktárt tartunk **szőnyegek és függönyökben**. Raktár **előszoba és konyhaberendezésekből**.

Szolgáljon továbbá a nagyérdemű közönség becses tudomására, hogy a főtiszteltendő papság, tisztikar, magasabb hivatalnokok és magánosok részére, valamint **teljes menyasszonyi berendezéseket** úgy **helyben**, mint **vidéken**

kedvező fizetési feltételek mellett szállítunk.

*** **Dús raktár mindennemű rézbutorokban.** ***

Specialisták modern angol bőrbutorokban

A n. é. közönségnek figyelmébe ajánljuk a most létesített **külön osztályt**

tömörfa (massiv) butorokban,

amennyiben egy elsőrangú tömörfa (massiv) butorgyárnak a **kizárólagos elárúsítását** illetve **képviselését**

Abaujtona-, Zemplén-, Sáros- és Szepesmegyék részére

átvettük, és ezen kitűnő gyártnányból jutányos árszabás mellett állandó nagy raktárt tartunk. Különösen ajánlható ez a tömörfabutor szállodák, fürdőhelyek és villák berendezésére. — Képes árjegyzékkel bérmentve szolgálunk.

5—6

Köhögés, rekedtség és hurut ellen
nincs jobb a

Réthy-féle = cukorkánál.

Vásárlásnál azonban vigyázzunk jól és határozottan **RÉTHY-félét** kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

*** **1 doboz 60 fillér.** ***

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!

Kapható Nagymihályon Szöllösi Sándor és Tolvay Imre gyógyszerészeknél.